

forslag og Udvalgsbetænkning i Fjor, været indbragt Forslag i Aar og været ført Forhandlinger her i Tinget derom baade i Fjor og i Aar. Det er beklageligt for os, der interessere os for Sagen, og som gerne vilde komme de højtærede Medborgere i Møde, der ere fremkomne med deres Ønsker, at de ikke ere komne saa tidligt, at vi stod friere med Hensyn til at kunne imødekomme dem, end vi nu gøre. Men, naar denne Beklagelse kan fremsættes — og det mener jeg med Føje — over for de sagkyndige, der staa uden for Tinget, tror jeg rigtignok, jeg maa kunne fremsætte den med endnu større Føje over for den ærede sidste Taler, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Det gør mig meget ondt, at det ærede Medlem, som har Gang og Sæde og Stemme i denne Sal, ikke har holdt den Tale, som han nu holdt, ved en af de tidligere Lejligheder, hvor Forslaget har været til Behandling. Da vilde den sikkert have gjort sin Virkning. Det gør mig særlig for det foreliggende Lovforslags Skyld ondt, at det ærede Medlem ikke havde et Ord tilovers for det. Jeg forudsætter naturligvis, at han kender det, og da forekommer det mig unægtelig naturligt, om det ærede Medlem havde udtalt, at det, han nu vilde have, netop er det, som vi havde udtrykt i vort oprindelige Lovforslag; dette, at give Folk en let Adgang til at faa gjort Tilnavne officielle, eller med andre Ord faa givet dem Lovhjemmel, var netop det, vort Lovforslag gik ud paa. Havde vi blot faaet Støtte ved det ærede Medlems vægtige Stemme noget tidligere, vare vi maaske ikke stødte paa den Modstand, vi nu ere stødte paa, og som har gjort, at vi maatte krydse frem mod Vejr og Vind, som vi have fundet, vi maatte gøre. Maa jeg, siden jeg er ved det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, kun indskyde, da jeg nødig vil, at Udvalgets Medlemmer skulle betragtes som Obskuranter; at det ikke noget Øjeblik er faldet os ind, at den 1ste Januar 1900 var Begyndelsen paa det ny Aarhundrede. Naar vi ere komne til denne Dato, ligger det i, at den oprindelige Forslagstiller, det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) i sit Forslag i Fjor havde sat den 31te December 1898; nu vare vi naaede et Aar længere frem, og saa satte vi den 31te December 1899, og dertil svarer jo den 1ste Januar 1900. Saadan er det gaaet til. I øvrigt har allerede den højtærede Minister udtalt, at hvis særlig den Dato skulde vække Anstød, vilde der ikke være noget i Vejen for at

gaa endnu et Aars Tid ud i Tiden, og saa vilde man jo komme til at følge med Aarhundredskiftet. — Hvad angaar de foreliggende Ændringsforslag, som det i Øjeblikket nærmest er min Opgave at udtale mig om, skal jeg tage dem i den Orden, hvori de ere blevne motiverede, — nej, jeg kan dog gøre det mere almindeligt. Jeg maa for mit Vedkommende, — og jeg tør sige det paa hele Udvalgets Vegne — anerkende, at saavel de to Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds som det, der er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds og det, der er stillet af det ærede Medlem for Hølbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) under Nr. 3, efter vor Mening ville være Forbedringer i det Ændringsforslag, vi have stillet, og vi vilde med Glæde se disse Underændringsforslag vedtagne, naar vi ikke derved udsatte hele Sagen for at strande. De ærede Medlemmer maa lægge Mærke til, at vi have givet Afkald paa mange inderlige Ønsker for at komme til et Forslag, vi kunde gøre os Haab om vilde kunne gaa igennem. Vi ere ikke i Øjeblikket oplagte til at sætte alt det, vi have vundet, i Vove ved at anbefale Tinget at slutte sig til de fremkomne Ændringsforslag. Den højtærede Minister har jo udtalt sig mod alle disse Ændringsforslag, jeg nu nævnte, og det kunne vi altsaa ikke skjule for os selv, hvor gerne vi end ville se dem vedtagne, at det vilde være at sætte Lovforslaget i Vove; thi vi tør jo ikke gaa ud fra, at vi kunne faa det ført igennem mod den højtærede Ministers Modstand. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne henstille til Overvejelse for de ærede Medlemmer, der jo dog ogsaa interessere sig for, at Sagen maa føres igennem, om det ikke vilde være det rigtigste at tage disse Ændringsforslag tilbage nu. Jeg lover dem da, at disse Forslag, saavel som den Kritik, der i det hele er fremkommet over for det foreliggende Ændringsforslag, skulle sammen med Sagen i sin Helhed blive tagne under den alvorligste, omhyggeligste og velvilligste Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Der kan jo da blandt andet blive Tale om nærmere Konferencé med den højtærede Minister, og mulig kunne vi da ved 3dje Behandling komme til at indstille de Herrers Forslag til Vedtagelse. Det er i alt Fald det eneste Standpunkt, som Udvalget i Øjeblikket kan tage til disse Forslag, mod hvis Realitet vi altsaa i og for sig intet have at indvende.

Tilbage blive da de af det ærede Med-